

סיכומי שיעור 2015-2016 סמסטר א'

הסדרים משותפים IFRS-11

סיכום ועריכה: אריה אברמוביץ'

תוכן עניינים

3.....	הגדרה
4.....	סיווג ההסדר המשותף
7.....	הטיפול החשבונאי
7.....	פעילות משותפת
9.....	עסקה משותפת
9.....	מעברים
10.....	כיצד פותרים שאלה בהסדרים משותפים

שיעור מספר 13 - 28.12.2015**הגדרה**

הסדר משותף זהו הסכם בין שני צדדים או יותר לשליטה משותפת. הסדר משותף יכול להיות או פעילות משותפת או עסקה משותפת. הסדר משותף כולל בתוכו שני מאפיינים עקרוניים :

1. הסכם חוזה- בדרי"כ ההסכם הזה יהיה בכתב בצורת חוזה, אבל זה לא תנאי הכרחי. ההסכם יכול לנבוע מדיונים מתועדים או ממסמכים חוקיים. אם ההסדר המשותף נבנה בגוף נפרד, אז ההסכם יכול לנבוע ממסמכי ההתאגדות או ממסמכים משפטיים. ההסכם החוזי כולל בדרי"כ את הגורמים הבאים :
 - א. מה המטרה של ההסדר, סוג הפעילות, משך ההסדר.
 - ב. כיצד ממומנים המנהלים.
 - ג. כיצד מתקבלות ההחלטות.
 - ד. אופן ביצוע ההשקעות.
 - ה. שיטת חלוקת הרווחים, הנכסים וההתחייבויות.
2. שליטה משותפת- ההסכם צריך להיות לשליטה משותפת, דהיינו : הסכם אשר בו ההחלטות לגבי הפעילות הרלוונטית דורשות הסכמת פה אחד של השולטים – אין רוב.

דגשים :

1. שליטה- משקיע שולט בישות כאשר הוא חשוף או בעל זכויות לתשואות משתנות הנובעות ממעורבותו בישות המושקעת ויש לו את היכולת להשפיע על התשואות הנ"ל באמצעות כוח ההשפעה שלו.
2. כדי להחליט האם מתקיימת הגדרה של הסדר משותף, עלינו לחשוב בשני שלבים :
 - א. עלינו לבדוק האם יש קבוצה של צדדים אשר שולטת במשותף על פעילות מסויימת, דהיינו : האם יש קבוצה של צדדים אשר פועלת יחדיו להתוות את הפעילות הרלוונטית.
 - ב. עלינו לבדוק האם לקבוצה של הצדדים הנ"ל יש שליטה משותפת, דהיינו : האם ההחלטות לגבי הפעילות הרלוונטית דורשות הסכמה פה אחד.
3. כאשר מתקיימת הגדרה של שליטה משותפת, אף צד אינו שולט באופן בלעדי, שכן שאר הצדדים שיש להם שליטה משותפת יכולים למנוע ממנו קבלת החלטות.

דוגמא : א' מחזיקה 60% ב-ד', ב' מחזיקה 30% ב-ד', ג' מחזיקה 10% ב-ד'. חברות א' ו-ב' הגיעו להסכם לשליטה משותפת ב-ד'. נבדוק ראשית האם מתקיימת הגדרה של הסדר משותף.

שלב 1 : א' ו-ב' יחדיו שולטות ב-ד'. הן מחזיקות ביחד 90%.

שלב 2 : יש ביניהן הסכם לשליטה משותפת, ולכן : ההגדרה מתקיימת.

יש לשים לב שלמרות שחברה א' מחזיקה 60%, אין לה שליטה ב-ד', מכיוון שהיא לא יכולה לקבל אפילו החלטה אחת בלי ב'.

4. לא כל צד להסדר חייב שתהיה לו שליטה משותפת. בדוגמא שלנו, ג' היא צד להסדר שאין לה שליטה משותפת. יש לשים לב כי א' ו-ב' יכולות לצרף אותה להסדר מבלי שנותנים לה את הזכות לשליטה משותפת.
5. לעיתים שליטה משותפת מתקיימת בעקיפין כתוצאה מזכויות הצבעה. נניח את המצב הבא: א' מחזיקה ב-ג' 50%, ב' מחזיקה ב-ג' 50%. על-פי מסמכי ההתאגדות של ג', קבלת ההחלטות היא ברוב רגיל (ברירת מחדל). יש לשים לב שכדי לקבל את ההחלטה הפשוטה ביותר ב-ג', א' ו-ב' חייבות להתאגד, ולכן: גם אם אין הסדר במפורש ביניהן, יש להן שליטה משותפת ב-ג'.
6. לעיתים, כדי לקבל את ההחלטות לגבי הפעילות הרלוונטית נדרש מינימום של זכויות הצבעה. אם יש רק קומבינציה מינימאלית אחת ליצירת המינימום הזה, אז מתקיימת הגדרה של שליטה משותפת, גם אם אין הסכם מפורש.

דוגמאות:

- א. א' מחזיקה 50% ב-ד', ב' מחזיקה 30% ב-ד', ג' מחזיקה 20% ב-ד'. על-פי מסמכי ההתאגדות של ד', קבלת ההחלטות היא ברוב של 75%. האם מתקיימת הגדרה של שליטה משותפת? יש רק קומבינציה מינימאלית אחת ליצירת 75%, והיא התאגדות של א' ו-ב', ולכן: א' ו-ב' שולטות במשותף ב-ד' למרות שאין הסכם מפורש. נניח כעת שנדרש רוב רגיל לקבלת ההחלטות. במקרה כזה יש שתי קומבינציות אפשריות: גם של א'+ב', וגם של א'+ג', ולכן: לא מתקיימת הגדרה של שליטה משותפת, אלא אם כן יש הסכם חוזי ביניהן.
- ב. א' מחזיקה 35% ב-ד', ב' מחזיקה 35% ב-ד', הציבור מחזיק 30% ב-ד'. האם מתקיימת הגדרת שליטה משותפת (ברירת המחדל רוב רגיל)? יש יותר מקומבינציה אחת. כמו-כן, אין שום משמעות לכך שהציבור מחזיק את רוב המניות או כמה הוא מחזיק, ולכן: לא מתקיימת ההגדרה.
- ג. א' מחזיקה 10% ב-ד', ב' מחזיקה 10% ב-ד', ג' מחזיקה 80% ב-ד'. א' ו-ב' הגיעו להסכם להצבעה משותפת ב-ד'. כמובן שבמקרה הזה אין שליטה משותפת, כי א' ו-ב' יחדיו בכלל לא שולטות ב-ד'.

7. בוררות- לרוב ההסדרים המשותפים וההסכמים כוללים סעיפים של בוררות. הכוונה היא שבמקרה שיש וויכוח בין בעלי השליטה המשותפת, פונים לבורר והוא מכריע. לכאורה, יש כאן בעיה כי זה לא פה אחד. התקן מדגיש כי אף-על-פי-כן מתקיימת הגדרה של שליטה משותפת, כי מראש הייתה הסכמה פה אחד לפנות לבורר, אז החלטת הבורר היא כאילו פה אחד.

סיכום: תרשים מספר 1 בדפים המצורפים.

סיווג ההסדר המשותף

כאמור, הסדר משותף יכול להיות פעילות משותפת או עסקה משותפת. נגדיר כל אחד מהם: "פעילות משותפת" זהו הסדר משותף אשר בו לצדדים שיש להם שליטה משותפת יש זכויות לנכסים של ההסדר, ומחוייבות להתחייבויות של ההסדר, במילים אחרות: הנכסים

וההתחייבויות הם למעשה של הצדדים עצמם. צד החולק שליטה משותפת בפעילות משותפת מכונה "שותף בפעילות משותפת".

"עסקה משותפת" - הסדר משותף אשר בו לצד שיש לו שליטה משותפת, יש זכויות הנכסים נטו של ההסדר (דהיינו : לדיבידנד). צד החולק שליטה משותפת בעסקה משותפת מכונה "שותף בעסקה משותפת".

דגש: מה ההבדל בין פעילות משותפת לבין עסקה משותפת? בפעילות משותפת הנכסים וההתחייבויות שייכים למעשה לשותפים עצמם. לעומת זאת, בעסקה משותפת הנכסים וההתחייבויות שייכים לגוף אחר, ולשותפים מגיע רק זכויות לדיבידנד.

שאלות - כיצד נחליט האם מדובר על עסקה משותפת או פעילות משותפת? ארבעה שיקולים :

1. מבנה ההסדר - לשם כך, נגדיר ראשית גוף נפרד : זהו גוף פיננסי נפרד הניתן לזיהוי. הגוף הזה יכול להיות ישות משפטית נפרדת, כגון : חברה, אבל יכול להיות גם גוף חוקי אחר שהוא לא ישות משפטית נפרדת, כגון : שותפות.

עלינו לבדוק האם ההסדר בנוי בגוף נפרד. אם התשובה לכך היא לא, אז בהכרח מדובר על פעילות משותפת, כי אז בהכרח הנכסים וההתחייבויות שייכים לשותפים עצמם. במקרה הזה בדר"כ נפוצים שני סוגים של פעילויות :

א. כל שותף אחראי על פעילות ספציפית, ולמעשה ההסדר קובע את חלוקת ההכנסות, לדוגמא : חברות א' ו-ב' הגיעו להסכם לשליטה משותפת בקשר לייצור ומכירת טלפונים. בהתאם להסכם, א' מבצעת את פעילות הייצור על חשבונה ואילו חברה ב' מבצעת את פעילות השיווק והמכירה על חשבונה. הוחלט ש-70% מההכנסות הן ל-א' ו-30% ל-ב.

במקרה הזה א' תכיר בכל הנכסים, בכל ההתחייבויות ובכל ההוצאות בגין הליך הייצור. כמובן שהיא תכיר בנוסף ב-70% מההכנסות. ב' תכיר בכל הנכסים, ההתחייבויות וההוצאות הנובעות מפעילות השיווק והמכירה, ותכיר ב-30% מההכנסות.

ב. הסכם לשליטה משותפת בנכס מסויים. במקרה הזה החוזה יפרט את הזכויות בנכס, את חלוקת ההכנסות וההוצאות, לדוגמא : חברות א' ו-ב' רכשו יחדיו מבנה להשכרה. יש ביניהן הסכם לשליטה משותפת במבנה, לכל אחת מהן 50%, והן זכאיות להכנסות ומשתתפות בהוצאות לפי האחוז הזה.

במקרה הזה כל אחת מהחברות א' ו-ב' יכירו ב-50% מהנכסים וההתחייבויות וב-50% מההכנסות וההוצאות.

אם ההסדר נבנה בגוף נפרד, אז הוא יכול להיות עסקה משותפת או פעילות משותפת ועלינו לעבור לשיקול הבא.

2. הצורה המשפטית - עלינו לבדוק האם הצורה המשפטית אינה יוצרת הפרדה בין השותפים לבין הגוף הנפרד, דהיינו : למעשה הנכסים וההתחייבויות של הגוף הנפרד שייכים לשותפים עצמם, ואז שוב בהכרח מדובר על פעילות משותפת. לעומת זאת, אם קיימת הפרדה בין הגוף הנפרד לבין השותפים (כמו בחברה בע"מ) אז הנכסים וההתחייבויות

כעיקרון שייכים לגוף הנפרד, ואז ההערכה הראשונית היא שמדובר על עסקה משותפת, אבל צריך לעבור לשיקול השלישי.

3. חוזים- לעיתים השותפים חותמים ביניהם על חוזים. לרוב החוזים עקביים עם הצורה המשפטית, וזה מחזק את ההערכה שמדובר על עסקה משותפת, וצריך לעבור לשיקול הרביעי והאחרון, אבל לעיתים החוזים עוקפים את הצורה המשפטית ויוצרים מצב שהזכויות הנכסיות והמחוייבות בגין ההתחייבויות הן של השותפים עצמם, כך שלמעשה הנכסים וההתחייבויות שייכים לשותפים, ואם זה קורה מדובר על פעילות משותפת ואין צורך לעבור לשיקול הרביעי.

דוגמאות לחוזים: תרשים מספר 2 בדפים המצורפים.

4. עובדות ונסיבות אחרות- אנו מדברים בעיקר על מצב שבו הגוף הנפרד מהווה למעשה צינור. נבין זאת באמצעות דוגמא: א' מחזיקה ב-ג' 50%, ב' מחזיקה ב-ג' 50%. נניח שיש ביניהן הסכם לשליטה משותפת ב-ג'.

ראשית, עלינו לבחון האם מדובר על הסדר משותף. התשובה היא כן, כי א' ו-ב' שולטות יחדיו ב-ג' ויש להן הסכם לשליטה משותפת. כעת, עלינו להחליט האם מדובר על פעילות משותפת או עסקה משותפת. השיקולים הם:

א. מבנה ההסדר- ההסדר נבנה בגוף נפרד, כך שהוא יכול להיות או פעילות משותפת או עסקה משותפת.

ב. צורה משפטית- בהנחה ש-ג' היא חברה בע"מ נוצרת הפרדה בין א' ו-ב' לבין ג', ועל-כן: ההערכה הראשונית היא כי מדובר על עסקה משותפת.

ג. חוזים- אין חוזים הסותרים את הצורה המשפטית, ולכן: מתחזקת ההערכה כי מדובר על עסקה משותפת.

ד. נסיבות ועובדות אחרות- נניח ש-א' ו-ב' רוכשות 100% מהתפוקה של ג', ואסור ל-ג' למכור לחיצוניים ללא רשותן. יש לשים לב שזה הופך את ג' לצינור. בעצם אפשר לטעון ש-50% מ-ג' היא א', כי זה כל המטרה שלה, וה-50% האחרים הם ב', כי זה כל מה שהיא עושה. למעשה א' ו-ב' נהנות מ-100% מההטבות של ג'. הן גם נהנות מ-100% מהתפוקה, מהתוצרת של הנכסים, כך שלמעשה הנכסים שלהן.

יתרה מכך, כיצד ג' פורעת את ההתחייבויות שלה? היא פורעת מהכספים שהיא מקבלת מ-א' ו-ב', ולכן: גם א' ו-ב' למעשה פורעות את ההתחייבויות.

המסקנה אם כך, שמדובר על פעילות משותפת. המסקנה הזו נכונה גם אם א' משתמשת בתפוקה שהיא קיבלה מ-ג', וגם אם היא מוכרת אותה, אבל אם בשלב מסוים ג' תמכור גם לחיצוניים (באופן משמעותי), אז ל-ג' מתחילים להיות סיכונים שלא קשורים ל-א' ו-ב', כגון: סיכונים מלאי, אשראי וכו', ולכן: במקרה הזה זה כבר לא פעילות משותפת, אלא עסקה משותפת.

סיכום: תרשים מספר 3 בקבצים המצורפים.

הערה: לעיתים שני צדדים או יותר חותמים על הסכם מסגרת, ואז מאוחר יותר הם מתקשרים לפעילויות השונות על-פי הסכם המסגרת הנ"ל. אף-על-פי שזה תחת אותו הסכם מסגרת, ייתכן שחלק מהפעילויות יוגדרו כפעילות משותפת, וחלק אחר כעסקה משותפת.

שיעור מספר 14 - 4.1.2016**הטיפול החשבונאי****פעילות משותפת-****אלו דו"חות מפרסם שותף בפעילות משותפת-**

- 1. דו"ח עצמאי- אם אין לו השקעות בחברות בנות אחרות.
 - 2. דו"חות מאוחדים וגם דו"חות נפרדים, זאת אם בנוסף לשליטה המשותפת יש לו גם חברות בנות.
- בכל הדו"חות הנ"ל הוא פועל אותו דבר. השאלה מה הוא מציג?
1. 100% מהנכסים וההתחייבויות שלו ששימשו לפעילות שעליה הוא אחראי+חלקו בנכסים וההתחייבויות המשותפים.
 2. 100% מההוצאות שלו הקשורות לפעילות הספציפית+חלקו בהוצאות המשותפות.
 3. חלקו בהכנסות אשר ייצרה הפעילות המשותפת.
 4. מכירת חלקו בפעילות המשותפת/בתפוקה של הפעילות המשותפת.
- הכוונה היא שאם לדוגמא, הפעילות המשותפת מכרה לשותף מלאי, הוא כמובן לא מכיר ברווח, וברגע שהוא מוכר את המלאי לחיצוניים, הוא מכיר בחלקו.

דגשים:

1. פעילות משותפת אם כך, היא ייצור כלאיים בין מאוחדים לבין אקוויטי, כי במאוחדים אנחנו מציגים 100% מהנכסים וההתחייבויות של הבת בסעיפים ספציפיים, באקוויטי אנחנו מציגים את שיעור האחזקה בכלולה בשני סעיפים- רווחי אקוויטי והשקעה.
- בפעילות משותפת אנחנו מציגים את שיעור האחזקה כמו באקוויטי, אבל בסעיפים ספציפיים, כמו במאוחדים.
2. הטיפול החשבונאי בנכסים וההתחייבויות- כל שותף מטפל בחלקו בנכסים וההתחייבויות לפי התקנים הרגילים ולפי המדיניות של שאר הנכסים וההתחייבויות. הכוונה היא שאם לדוגמא א' ו-ב' מחזיקות בשליטה משותפת בבניין המהווה נדל"ן להשקעה, גם א' וגם ב' מציגות 50% מהנדל"ן. שתיהן יפעילו את IAS-40, אבל השאלה לפי איזה מודל?
- א' תבחר את המודל לפי המדיניות שלה, ללא כל קשר ל-ב', ו-ב' תבחר את המדיניות שלה, ללא כל קשר ל-א'.
3. אם הפעילות המשותפת מתבצעת בגוף נפרד והיא מהווה עסק, ושותף מסויים רוכש את הפעילות המשותפת הזו, אז יש עלייה בשיעור החזקה. אנחנו מיישמים את IFRS-3, דהיינו:
- א. את הנכסים וההתחייבויות של הפעילות נמדוד לפי שווי הוגן, ואז צריך ליחס עודף עלות לפי שיעור החזקה (כמו באקוויטי, אבל בסעיפים ספציפיים).
- ב. נכיר במוניטין, ונבדוק לו ירידת ערך לפחות אחת לשנה.

- ג. נכיר במסים נדחים, כמובן למעט המוניטין.
- ד. אם יש עלויות עסקה, הן ייזקפו מיידית לרווח/הפסד, אלא אם כן, הן נובעות מהנפקה של ני"ע, ואז הן מקוזזות מהני"ע.
4. עסקאות פנימיות- לצורך ההסבר, נניח ש-א' ו-ב' מחזיקות בהסדר משותף את ג', לפיו א' מחזיקה 60% ב-ג' ו-ב' מחזיקה ב-ג' 40%. מבחינת א', היא מורכבת מעצמה+60% מ-ג' וחיצוניים הם 40% מ-ג'. אם א' רוכשת/מוכרת ל-ב', זו עסקה עם חיצוניים. אם א' מוכרת ל-ג', 60% היא מוכרת לעצמה ו-40% לחיצוניים, ולכן : צריך לדחות 60% מהרווח, כך שישאר 40%. אם ג' מוכרת ל-א', א' רכשה נכס. כשהיא רוכשת נכס, אין הכרה ברווח, אבל מכיוון שהיא משכה 60%, אז היא דוחה 60%.
- מסקנה: העסקאות הפנימיות נדחות לפי שיעור האחזקה, כמו באקוויטי, אבל בסעיפים ספציפיים.
- חריג: אם ג' היא צינור, התפיסה החשבונאית היא שונה, כי אם מפצלים את ג' לשתי ישויות, אז 60% מ-ג' הם כאילו א' רואה 100% מתוך ה-60% של ג', ו-40% מ-ג' מבחינת א' בכלל לא קיימים. זה אומר שכאשר ג' מוכרת ל-ב' מבחינת א' העסקה הזו בכלל לא קיימת (היא לא מושכת כלום). לעומת זאת, כש-ג' מוכרת ל-א', א' מושכת 100%, ולכן : היא צריכה לדחות את כל ה-100%.

דוגמא :

<u>צינור</u>		<u>מצב רגיל</u>		
ג'←ב'	ג'←א'	ג'←ב'	ג'←א'	
400	600	400	600	מכירות
<u>(40)</u>	<u>(60)</u>	<u>(40)</u>	<u>(60)</u>	ע. המכר
360	540	360	540	

חברה א' :

מושכת 60% :		מושכת 100% :		
360	240	600	-	מכירות
<u>(36)</u>	<u>(240)</u>	<u>(60)</u>	-	ע. המכר
324	216	540	-	
<u>(324)</u>	-	<u>(540)</u>	-	דחייה
-	216	-	-	

מסקנה: במצב ש-ג' היא צינור, דוחים 100% ובסה"כ חברה א' לא מכירה בשום רווח, כי היא בכלל לא רואה את העסקאות עם ב'.

מסקנה: א' דחתה את שיעור האחזקה בעסקה הפנימית (60%), וסה"כ היא הכירה ברווח של 216, שזה בעצם 60% מהמכירה של ג' ל-ב'.

• **אלו דו"חות מפרסם צד בפעילות משותפת שהוא לא שותף (אין לו שליטה**

משותפת)- גם צד כזה ייתכן שיהיה לו רק דו"חות עצמאיים, זאת אם אין לו חברות

בנות או דו"חות נפרדים ודו"חות מאוחדים אם יש לו חברות בנות.

כיצד הוא מטפל בכל אחד מהדו"חות הנ"ל בפעילות המשותפת?

1. אם יש לו זכויות בנכסים ומחוייבות להתחייבויות, אז בכל הדו"חות הנ"ל, הוא מטפל בדיוק כמו שותף.

2. אם אין לו זכויות ומחוייבות כאמור, וגם אין לו השפעה מהותית, אז בכל הדו"חות הנ"ל הוא מפעיל את IAS-39.

3. אם אין לו זכויות ומחוייבות כאמור, ויש לו השפעה מהותית, אז בדו"חות העצמאיים והמאוחדים, הוא יפעיל את IAS-28, ובדו"חות הנפרדים הוא יפעיל את IAS-27.

בהתאם ל-IAS-27, בדו"ח הנפרד ההשקעה מוצגת לפי עלות או לפי שווי הוגן או לפי שווי מאזני, לפי בחירה.

עסקה משותפת-

• **שותף בעסקה משותפת-** ייתכן שהוא יפרסם רק דו"חות עצמאיים או דו"חות

נפרדים ומאוחדים.

השאלה היא כיצד הוא פועל?

בדו"חות העצמאיים שלו או המאוחדים, הוא מנהל את ההשקעה על בסיס שווי מאזני. בדו"חות הנפרדים שלו הוא מפעיל את IAS-27, דהיינו: ההשקעה לפי עלות או שווי הוגן או שווי מאזני.

• **צד בעסקה משותפת שהוא לא שותף-** שוב, גם הוא יכול שיהיו לו דו"חות

עצמאיים או דו"חות נפרדים ומאוחדים. השאלה היא כיצד הוא פועל?

1. אם יש לו השפעה מהותית, הוא פועל בדיוק כמו שותף.

2. אם אין לו השפעה מהותית, בכל הדו"חות הוא יפעיל את IAS-39.

סיכום: תרשים מספר 4 בקבצים המצורפים.

מעברים

להזכירכם, כשאנחנו עוברים מתקן לתקן התפיסה היא מכירה בשווי הוגן לפי התקן הישן, ורכישה מחדש בשווי הוגן לפי התקן החדש, כך נפעל במקרים הבאים:

1. מעבר מפעילות משותפת או עסקה משותפת לשליטה או להיפך, דהיינו: מעבר מ-IFRS 11 ל-IFRS 10 או להיפך.

2. מעבר מפעילות משותפת או עסקה משותפת ל-IAS 39 או להיפך, דהיינו: מעבר מ-IFRS 11 ל-IFRS 39 או להיפך.

3. מעבר מפעילות משותפת להשפעה מהותית או להיפך.
לא ניישם את גישת המעברים אלא נעבור לפי ערך פנקסני בשני המקרים הבאים :
1. מעבר מפעילות משותפת לעסקה משותפת או להיפך. הסיבה היא ששתיהן תחת אותו תקן.
2. מעבר מעסקה משותפת להשפעה מהותית או להיפך. הסיבה היא ששתיהן מטפלות באותה שיטה חשבונאית שהיא שווי מאזני.

ביצד פותרים שאלה בהסדרים משותפים

שלב מקדמי- זיהוי ההסדר כהסדר משותף, והחלטה האם מדובר בפעילות משותפת או בעסקה משותפת. אם המסקנה היא שמדובר בעסקה משותפת, אז מפעילים את IAS-28 – שווי מאזני. אם המסקנה היא שמדובר על פעילות משותפת אנחנו ממשיכים בשלבים הבאים.

שלב 1: עודף עלות- מחשבים עודף עלות אך ורק אם הפעילות המשותפת מנוהלת בגוף נפרד ומהווה עסק. יש לשים לב שעודף העלות הוא לפי שיעור החזקה.

שלב 2: אירועים מיוחדים ועסקאות פנימיות

1. ביטול ההשקעה ורווחים בגינה- להזכירכם, שגם בדו"חות הנפרדים שותף אמור להציג ישירות את חלקו בנכסים וההתחייבויות, ההכנסות וההוצאות. הוא בכלל לא אמור להציג השקעה, ולכן: כעיקרון אין מה לבטל את ההשקעה, אבל סביר להניח שנקבל את הדו"חות של השותף לפני הטיפול בפעילות המשותפת, וכמובן שאם בטעות השותף ניהל השקעה אז צריך לבטל אותה.
2. עסקאות פנימיות- כעיקרון לפי שיעור החזקה, למעט המקרה החרוג של הצינור ואז דוחים לפי 100%.

שלב 3: הצגה- 100% מהנכסים וההתחייבויות, ההכנסות וההוצאות ללא הפעילות המשותפת+ אחוז החזקה שלו בפעילות המשותפת, כמובן בסעיפים ספציפיים.